

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 22/01-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2001 prerokoval podnet Ing. Š. S., bytom K., vo veci porušenia jeho práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného úradu Košice III a Krajského úradu v Košiciach a takto

r o z h o d o l :

Podnet Ing. Š. S. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. januára 2001 doručené podanie Ing. Š. S., bytom K. 757/16 (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako „Podnet namietajúci porušenie práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky“, ktorým navrhovateľ žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, podľa ktorého Okresný úrad Košice III a Krajský súd v Košiciach (z obsahu podania vyplýva, že navrhovateľ má na mysli Krajský úrad v Košiciach – pozn.) „svojím konaním, nerešpektovaním ustanovení § 49 zákona o správnom konaní spôsobujú

prieťahy v konaní a porušili moje právo garantované článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky“.

Svoj návrh na rozhodnutie odôvodňuje navrhovateľ tým, že Krajský úrad v Košiciach o námietkach proti posudku Okresného úradu Košice III takmer štvrtroka nerozhodol. Pretože o danej veci nebolo právoplatne rozhodnuté, navrhovateľ nemohol požiadať súd o preskúmanie rozhodnutia podľa § 98 zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov. Tým, že správne orgány svojím konaním spôsobujú prieťahy v konaní, právne prostriedky navrhovateľa na dosiahnutie ochrany jeho práva sú podľa neho vyčerpané, a preto sa obrátil podnetom na ústavný súd.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 130 ods. 3 ústavy oprávnený konať o podnetoch, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ak im ochranu neposkytujú žiadne iné orgány Slovenskej republiky prostredníctvom účinného právneho prostriedku nápravy dostupného navrhovateľovi.

Pri predbežnom prerokovaní každého podnetu ústavný súd skúma jeho zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj to, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 cit. zákona.

Navrhovateľ k svojmu podaniu nepredložil splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom tak, ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto ho ústavný súd vyzval, aby tak urobil do 10 dní od doručenia výzvy. Súčasne ho poučil, že na základe žiadosti navrhovateľa ústavný súd môže ustanoviť

právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ak to osobné a majetkové pomery navrhovateľa odôvodňujú a ak nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie ochrany práv.

Navrhovateľ v určenej lehote nepredložil ústavnému súdu požadované plnomocenstvo a ani nepožiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Z tohto dôvodu ústavný súd podnet navrhovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.